

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

โรงพยาบาล..จุดที่จำเป็น

วิชาหมอวิชาแพทย์กับวิชาธรรมะใกล้เคียงกัน แต่วิชาทางแพทย์แยกออกไปใช้เกี่ยวกับโรคภัย แก้อโรคภัย วิชาธรรมของพระพุทธเจ้าแก้กิเลส ต่างกันตรงนี้ ถ้าหากว่าผู้มีความสนใจในธรรมะเรียนวิชาหมอเข้าไปนี้ มันจะกระจายไปถึงวิชาธรรมะ แล้วก็นำมาเป็นประโยชน์ได้ทั้งทางโลกและทางธรรม เพราะวิชาหมอเกี่ยวกับสรีรศาสตร์ แยกไปทางธรรมะก็ได้ แยกไปทางแก้โรคแก้ภัยอะไรก็ได้ ได้สองอย่าง

แต่นี้ไม่ค่อยแยกกันชิ เรียนวิชาหมอไปวิชาแพทย์ไปก็เป็นแพทย์ล้วน ๆ ไปเลย ไม่มีธรรมแทรก ตามหลักธรรมชาติคือวิชาแพทย์เกี่ยวกับเรื่องสรีรศาสตร์นี้เกี่ยวโยงไปถึงธรรม แต่ไม่ได้ตีความหมายไม่ได้พิจารณาไปตามนั้น ก็เป็นโลกล้วน ๆ ไปเลยไม่เป็นธรรม

นี่โรคท้อง...หายนะ แน่ใจว่าหาย บรรดาพวกหมอลูกศิษย์ลูกหานี้บ่อยใจกันจะตายไปเลย บ่อยใจว่าหลวงตานี้ไม่ไปรักษาโรคที่โรงพยาบาลของหมอเหล่านั้น โอ๊ย รักษาที่ไหนก็เพื่อโลกนั่นแหละ เราก็อ้างัน ขอให้มันหายเป็นเหตุผลอันสำคัญ อย่าไปถือว่าอาจารย์ว่าลูกศิษย์นี้ต้องไปเกี่ยวโยงกันกับลูกศิษย์กับอาจารย์ที่เป็นหมอทั้งนั้น หมออื่นคนอื่นไม่เกี่ยวข้องนี้ไม่ถูก รักษาที่ไหนเราก็รักษาเพื่อประโยชน์แก่โลก เมื่อมีชีวิตอยู่หมอทั้งหลายที่เป็นลูกศิษย์ ก็เป็นลูกศิษย์กับอาจารย์เดียวกันตลอดไป ถ้าตายไปเสียไม่เกิดประโยชน์อะไร

เอาหมอจีนมารักษา คือมีคนไข้คนหนึ่งเขาก็เป็นลูกศิษย์อยู่ที่โรงพยาบาลอุดรฯ พวกนี้เขาเศรษฐกิจนี้เข้าได้หมด โรงพยาบาลไหนเข้าได้หมด เข้าแล้วหมอไล่ออกจากโรงพยาบาล คือตรวจไม่ได้สาเหตุ ๆ โรงไหนก็ไม่ได้สาเหตุ แต่คนจะตายลงทุกวัน ๆ ถ้ายเรื่อย ก็เลยมาถูกหมอจีนนี้ หายเลย ทีนี้เขามาติดต่อเรา เขาก็ชี้แจงถึงเรื่องโรคเรื่องภัยของเขาเป็นยังไง ๆ ให้เราฟัง เข้ากันได้ทุกกระเบียดเลย อ้อ เข้ากันได้แล้ว

อ้าว รักษาที่รักษา เราบอกรัน หมอนี้เป็นหมอสุดท้ายสำหรับเรา ถ้าว่าหมอนี้ไม่หายแล้ว เรากับยากับหมอเลิกกันเลย เราจะปล่อยทางความตายให้เดินโล่งไป เราก็อ้างันเลย เอาจริงด้วยไม่ได้พูดเล่น ๆ นะ เมื่อรักษาอะไรมันก็ไม่หาย อยากตายหรือ อยากตายก็ไปชียากอะไร ก็เลยรักษา เพราะตามที่เขาอธิบายตามวิชาหมอมทางจีนเขาบอกว่าพวกสารพิษมันเข้าไปหมักหมมอยู่ในลำไส้ เป็นมาก เพราะฉะนั้นจะทำยังไงมันก็ไม่เห็นสาเหตุแหละ มันเป็นสารพิษอันหนึ่งอยู่ในลำไส้ เขาก็เลยเอายานี้มาขับสารพิษออกอย่างว่า

ก็ถ่ายเหมือนกันนะ ถ่ายเรื่อย ๆ ทุกวันนี้ก็ถ่าย แต่ถ่ายเท่าไรมีกำลังขิ้นเท่านั้น ๆ แต่ก่อนถ่ายเท่าไรอ่อนลง ๆ จากกฎภูมิตาลานี้ก็จะมาไม่ถึงแล้ว อ่อนลงขนาดนั้นละ เดินโซซัดโซเซมาตามทาง โห อย่างนี้มันจะไปได้กี่เดือน อ่อนลง ๆ อย่างนี้ ที่นี้พอได้ยานี้เข้าไปติดขิ้น ๆ เดียวนี้แข็งแรงมาก เดินจงกรมนี้ปึง ๆ เลย ทางจงกรมว่าจะร้างแล้วนะทางจงกรมในป่าเราว่าจะร้างแล้ว ไม่ได้เข้าไปทางจงกรมได้ ๕ เดือน ตั้งแต่โรคนี้ เป็นได้ ๕ เดือน ๖ เดือนนี้แล้ว เดือนนี้เป็นเดือนที่ระงับ มันค่อยหายลงไปเดือนนี้ ไม่ได้เดินจงกรม ๕ เดือน เดียวนี้กลับไปเดินแล้วนะ เดินนี้เต็มก้าวเลย กึก ๆ

ทางถ่ายมันก็ถ่ายของมันไปเรื่อย ถ่ายเท่าไรมีกำลังเท่านั้น แต่ก่อนถ่ายเท่าไรอ่อนลง ๆ ถ่ายนิดหน่อยไม่ได้มากนะ มันหากเป็นพิษของมันนั้นแหละ ถ่ายแล้วอ่อน บางทีจนจะล้มใส่กองมูลรอกองคูเจ้าของมัน นิ่งลุกไม่ขิ้น มันจะล้มใส่กองมูลรอกองคูเจ้าของมันอ่อนขนาดนั้นนะ เอามือค้ำก่อนจะลุก เดียวนี้แข็งแรงแล้วคึกคัก ๆ เดินจงกรมได้สัก ๖ วันนี่แล้วมั่ง มันแข็งแรงเต็มส่วนของมันที่จะเดินได้เราก็คงไปเดิน

ก็มีหวังหาย เพราะไม่มียาขนานใดที่รักษาแล้วมันเป็นผลแบบนี้ขิ้นมา ยารักษาที่โหน ลูกศิษย์ลูกหาเต็มกรุงเทพ เอามารักษาเรามันก็อย่างเดิม ๆ หายเจ็บไปเลย ยาไม่มีความหมาย ยาอะไรไม่มีความหมาย ๆ คนอ่อนลงทุกวัน ๆ เพราะฉะนั้นจึงได้ทดลองดูยาจีนนี้ถูก เลยติดขิ้น ๆ เดียวนี้แข็งแรงแล้วนะ ค่อยดีขิ้นแล้ว

เรารักษาไว้รักษาไว้เพื่อโลกเพื่อสงสารนั้นแหละ ลำพังเราไปนานแล้ว มันจะไปอยู่หลายครั้งแล้วเรารั้งเอาไว้ พอรั้งได้รั้งเอาไว้ ไม่งั้นก็ไปนานแล้วแหละ เพราะโรคหัวใจพาให้ไป โรคหัวใจนี้มันรุนแรงมาก ลำพังเราไม่ได้เสียดายมันแหละถึงขยะอันนี้ เสียตายหาอะไร เราเอามันไว้เพื่อทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้น นี่เราก็คงไปทุกวัน ๆ ไปส่งโรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ เอาของไปส่งโรงนั้นโรงนี้เรื่อย เขาขัดข้องอะไรขาดเงินอะไรก็ถาม จำเป็นอะไรช่วยกันไป ๆ อย่างนั้นเรื่อยไป โรงโหนพอถูพอโลกก็ถูโลกกันไป โรงโหนจำเป็นจริง ๆ เอ้า ช่วย ๆ เรื่อยไป ๆ

เดี๋ยวนี้กำลังเขาทำถนนรอบโรงพยาบาลนอยง ไปดูทางโรงพยาบาลจนจะเดินไม่ได้ ตึกไปอยู่ที่นี่ คนต้องเดินไปนี่ รถไปไม่ได้ รถเข้ามาช่องเดียนิด ๆ แล้ววนออกไป มันยังงั้นกันนี่ เป็นหลุมเป็นเหวเลย ไม่มีทางออกไป จะขยายก็ต้องเอาดินหมดภูเขา มาถมถึงจะเป็นถนน เอ้า ขุดหมดภูเขาเอามาเลย ฟาดให้เต็มเลยนะสระนี้ ให้รถวิ่งได้รอบ เอ้า หมดเท่าไรหมดไป เมื่อวานขิ้นนี้หมอกก็มาบอกว่า ที่นี้จะลงมือตามหลวงปู่ว่า เอ้า ลงเลย หมดเท่าไรให้หมดไป

เราสั่งแล้วขาดไปเลยทุกอย่างไม่ได้ทำเล่น ทำอะไรจริงจังทุกอย่าง ว่าอะไรเป็นอย่างนั้น เอ้า หมดเท่าไรหมดถ้างได้สั่งแล้ว นี่ก็เหมือนกันเพื่อจะให้รถเดินได้ รถเดิน

ไม่ได้ เดินชอกแซกเข้ามานิด ๆ แล้ววนออกไป ตึกเหล่านั้นรถไปไม่ได้เลย จากนั้นก็เป็นเหว ดินเขาขุดมาถมฐานสร้างตึกนี้แหละ เลยเป็นเหวไปหมด ที่นี้ให้เอาดินที่อื่นมาถม ฟาดหมดภูเขาเลยนะ เอามาถมให้เป็นถนนเลยให้มันสูงเหมือนเก่านั้นแหละ ทำให้เป็นถนนเรียบไปเลย มันหมดมากนะหลวงปู่ เอ้า หมดมากก็มาก เอาให้เป็นถนนก็แล้วกัน เขาลงมือแล้วแหละ

แล้วก็ติดตั้งโทรศัพท์ให้ โทรศัพท์ไม่มี ติดต่อกับทางจังหวัดทางอะไร เราก็อันนี้ไม่แพง ดูเหมือนแสนกว่าโทรศัพท์ เรียบร้อยแล้ว เขาเอาบิลมาเมื่อวานชื่น หมอมาเอง มาพูดถึงเรื่องจะทำถนนตามที่หลวงปู่สั่ง เอ้า ทำ เขาก็เอาบิลมาพร้อมบิลโทรศัพท์ ติดตั้งโทรศัพท์ให้ มันติดต่อกันไม่ได้มีอย่างเธอ เอ้า ติด ติดตั้งโทรศัพท์

โรงนี้ได้ช่วยมากอยู่เพราะอยู่ในที่แร้นแค้นกันดาร เราจึงจดจ้องมากเป็นพิเศษ น้ำเป็นน้ำค่า มันน้ำค่าอะไร..เหลือไปเลย เอามาล้างหน้าก็ไม่ได้ โอ๊ย ทำไมเป็นอย่างนี้ เขาอยากได้ถังใหญ่เพื่อกรองน้ำ เราให้เลย ต่อจากนั้นมาน้ำเรียบเลย เตียนนี้เรียบ น้ำดีหมด แล้วทำถังใหญ่ให้สามสี่ถัง ใหญ่กว่าถังศาลาเรา สามสี่ถังรอบโรงพยาบาล เราก็บอกช่วยไปเรื่อย ๆ แลละ ช่วยทางนั้นทางนี้ ส่วนมากจะสนใจทางโรงพยาบาลมากกว่าที่อื่น โรงเรียน สถานสงเคราะห์ ก็เป็นอันดับต่อไป โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง

อ้าว คนไข้ ไม่ว่าแต่คนไข้นะ ญาติของคนไข้ก็หน้าเหี่ยวไปว่าไง เข้าไปโรงพยาบาล หมอไม่มีเครื่องมือจะก้าวออกได้อย่างไร โรงพยาบาลก็ไม่มี ความหมาย หมอก็ไม่มี ความหมาย ไม่มีเครื่องมือ เพราะฉะนั้นจึงต้องหาเครื่องมือมาให้ คนไข้ก็สมหวังนะ ชี เมื่อหมอก้าวเดินออกได้ คนไข้ก็สมหวัง ถ้าหมอก้าวไม่ได้เพราะไม่มีเครื่องมือก็แย่ชีวิตจิตใจอยู่กับหมออยู่กับยา ต้องช่วยอันนี้เป็นจุดสำคัญมาก เพราะฉะนั้นจึงต้องสนใจกับทางโรงพยาบาลมากกว่า

มันมากต่อมาก ร่วมร้อยโรงแล้ว โรงหนึ่งไม่ใช่น้อย ๆ นะ หลาย ๆ ลาน โรงแสน ๆ ไม่ค่อยจะมีแล้วเตียนนี้ หมื่น ๆ ไม่พูดต้องเป็นแสนขึ้นไป มีน้อยมากโรงเป็นแสนนี้ ไม่ค่อยจะมีด้วย ที่ไม่มีก็คือย้อนหลังไปช้านั่นเอง โรงไหนจำเป็น ๆ ย้อนไปซ้ำ ๆ ซ้ำคราวหลังมากกว่าคราวแรกอีก จำเป็นอะไรให้ ๆ เลย ช่วยกันไปอย่างนั้นแหละ โลกอยู่ด้วยกันจะว่าไป

คนอยู่ธรรมดาเราไม่จนตรอกจนมุมเหมือนว่าโลกนี้กว้างขวางนะ แต่เวลาจนตรอกจนมุมคือเจ็บไข้ได้ป่วยมานี้ ไม่มีทางไป มองเห็นแต่โรงพยาบาลเท่านั้น มันแคบขนาดนั้นนะ มองเห็นเท่านั้น โลกกว้างแสนกว้างไม่มองเห็นนะ มองเห็นแต่โรงพยาบาลกับหมอเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องช่วยจุดที่จำเป็นนี้มากกว่าจุดอื่น

ที่นี้จะให้พร